

§ 11.

Den, hvem en Straf er paalagt overensstemmende med Reglerne i Militær Retsplejelovs Kapitel 2, kan ikke fordre Sagen afgjort ved Dom, jfr. Militær Retsplejelovs § 61, 3die Stykke, men er henvist til at indgive Klage over den, der har paalagt ham Straffen, jfr. samme Paragrafs 4de Stykke.

§ 12.

Forsvarsministeren bemyndiges til at fastsætte saadanne Ændringer i kgl. Anordning Nr. 218 af 23. Juni 1937 om Myndigheden til at paalægge Straf uden Dom ved Hæren, som maatte anses for paakrævet.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Behandlingen af Straffesager ved den danske Brigade i Tyskland maa principielt de i Militær Retsplejelov (Lovbekendtgørelse Nr. 214 af 12. Maj 1937) gældende Regler lægges til Grund. Visse Ændringer i Lovgivningen bliver dog nødvendige, hvoraf særlig fremhæves en Udvidelse af Omraadet for militære Straffesager.

Den i Danmark gældende militære Retsplejeordning er som bekendt den, at der er en særlig militær Anklagemyndighed, se Militær Retsplejelovs §§ 10 flg. og 12 flg., nemlig Rettergangschefer, som Regel Regimentschefer, og Auditorer i det for Hæren og Søværnet fælles Auditørkorps, at der til Forsvarer kan vælges eller beskikkes Sagførere eller Militærpersoner, se Militær Retsplejelovs § 23, og at de borgerlige Retter behandler og paadømmer militære Straffesager, idet de militære Retter er bortfaldet, se Militær Retsplejelovs §§ 1 og 2, jfr. dog om militære Retter i særlige Tilfælde ved Søværnet, Militær Retsplejelovs § 43.

De militære Chefer har derhos Myndighed til at afgøre Sager uden Dom, se Militær Retsplejelovs Kapitel 2 og Anordningerne af 23. Juni 1937 og 12. September 1945. Der kan paa denne Maade ikenendes indtil 10 Dages streng Arrest, der svarer til 40 Dages Fængsel eller 60 Dages Hæfte.

De Sager, der indbringes for Retten, angaar især alvorlige Forseelser mod Disciplinen, længere Tids ulovlig Fraværelse, Vold mod undergivne (jfr. herved yderligere Militær Retsplejelovs § 50) og i øvrigt Overtrædelse af Borgerlig Straffelov, navnlig

Tyveri og Underslæb. Hertil kommer navnlig Overtrædelse af Færdselslovgivningen. Det kan forventes, at der ved Brigaden maa indbringes et større Antal Sager for Retten end herhjemme i Fredstid, idet der maa stilles særlige Krav til Disciplinen og muligt særlige Forseelser vil kræve Retsbehandling (f. Eks. Sortbørs-Handel).

I Tyskland vil de hjemlige danske borgerlige Domstoles Bistand ikke kunne paakaldes. Dels vilde dette ikke kunne ske med den Hurtighed, som Hensynet til Disciplinen kræver, dels vil det være aldeles upraktisk, idet de sigtede og Vidner maatte bringes til Danmark.

Det foreslaas derfor at lade en dansk Dommer medfølge Brigaden, saaledes at dansk Ret kan sættes paa dennes Omraade. Ved denne Ordning opnaas, at militære Straffesager i det store og hele kan behandles som i Danmark. Uden denne Ordning er der ikke anden praktisk Udvej end Oprettelsen af Krigsretter.

Til § 1.

Loven bør fremtræde som en Ændring i den gældende militære Retsplejelov. Forsvarsministeren bestemmer, hvornaar Loven skal træde i Kraft.

Til § 2.

Den gældende Ordning findes i Militær Retsplejelovs § 3. Udvidelsen til at omfatte alle borgerlige Forseelser under Begrebet militære Straffesager er nødvendig af de i Indledningen anførte Grunde. Naar Præster særlig undtages, skyldes dette Bestemmelsen i Retsplejelovens § 1, Stk. 2, ifølge